

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر مکتب دیکانستراکشن در نمای بناهای معاصر ایران

محل انتشار:

کنگره بین المللی پایداری در معماری و شهرسازی معاصر خاورمیانه (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

ملیحه برزگر محمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه غیرانتفاعی خزر محمود آباد

هما همایونفر - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی نیشابور

نوید ناظمی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری آزاد اسلامی مشهد

خلاصه مقاله:

دیکانستراکشن در لغت به معنای ساختارشکنی و واسازی است. مفهوم دیکانستراکشن که نه تنها در عرصه معماری بلکه در فلسفه نیز تعبیری بر آن مترتب است به وسیله ژاک دریدا برای بیان تکثر معنا در قرائت های موجود در یک متن مورد استفاده قرار گرفته است. دیکانستراکشن به برداشتهای آزادانه از یک متن توسط خوانندگان اشاره دارد. متاسفانه در کشور ما به دلیل برداشت های سطحی از نام و اصول این سبک منجر به خلق آثاری گردیده که بر خلاف مفهوم دیکانستراکشن در معماری نه تنها بی اعتنا به فرهنگ و تاریخ معماری ایران بوده بلکه با ترکیب عناصری پراکنده با تزیین گرایي افراطی در تضاد با ارزش ها در معماری گذشته ایران بوده است. هدف از انجام این تحقیق بررسی علت آشفتگی ظاهر و نمای بعضی از بناهای موجود در سطح شهر با تاثیر از سبک دیکانستراکشن، بیان اثرات بی توجهی به مفهوم عمقی یک سبک و تقلید سطحی از مکاتب معماری غرب می باشد. در این مقاله پس از بررسی معماری معاصر در ایران و نگاهی به مفهوم سبک به معرفی مکتب و معماری دیکانستراکشن و تاثیر آن سبک بر آثار معماری معاصر ایران در بناهای موجود در سطح شهر تهران پرداخته ایم. سپس به تحلیل دو نمونه از کارهای آیرمنن که با استفاده از مفاهیم دیکانستراکشن طراحی شده است پرداخته ایم. و در پایان با تشریح چگونگی روند تاثیرگذاری این مکتب بر بناهای سطح شهر و پیامدهای ناشی از تاثیرگیری سطحی یک بنا از یک سبک نتیجه گیری کرده ایم.

کلمات کلیدی:

دیکانستراکشن در ایران، معماری معاصر ایران، التقاط گرایی در معماری ایران، زیبایی شناسی در نما

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/505979>

